

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริงสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 9 (อ 33101) โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะอ่าน ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอ่าน และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะอ่านที่ผู้วิจัยสร้าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 9 (อ 33101) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี โดยการสุ่มห้องเรียนมา 1 ห้อง ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75 / 75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริงก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความต้องการหัวข้อที่สำคัญเกี่ยวกับท้องถิ่น 8 หัวข้อ
2. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น จำนวน 10 บท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการสอบถามความต้องการหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น และการวิเคราะห์เนื้อหาภาษาอันได้แก่ หน้าที่ทางภาษา ศัพท์และโครงสร้างในรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน 9 (อ.33101)
3. แบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นโดยยึด จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษรายวิชาอังกฤษพื้นฐาน 9 (อ 33101) ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ของกลุ่มโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 เป็นการทดสอบชนิดเลือกตอบจำนวน 1 ฉบับ มีข้อสอบจำนวน 60 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งมีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.2 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.76
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกเสริมการอ่าน ในแต่ละบทโดยกำหนดตัวเลือก 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 13 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบความคิดเห็นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน โดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น ที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.22 / 83.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75 / 75 แสดงว่าแบบฝึกการอ่านตามหลักสูตร ท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริงมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อน และหลังการทำแบบฝึกหัดการอ่าน สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากรับการฝึกจากแบบฝึกการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สูงกว่าก่อนได้รับการฝึกจากแบบฝึกหัด การอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2
3. ผลจากการศึกษาแบบวัดความคิดเห็นซึ่งมี 5 ระดับของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมและ แบบฝึกหัดการอ่านภาษาอังกฤษ จากการศึกษาในภาพรวม พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรม แบบฝึกหัดการอ่านอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.69 - 4.04 และข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ ข้อที่ 1 แบบฝึกการอ่านนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คือ ข้อที่ 5 เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และจากการศึกษาแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่านในด้านเนื้อหา รูปแบบการจัดกิจกรรม ประโยชน์ที่ได้รับ และการประเมินผลสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหาโดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาของแบบฝึกการอ่านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด คือ ข้อที่ 1 แบบฝึกการอ่านนี้มีเนื้อหาน่าสนใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด คือ ข้อที่ 5 เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69

2. ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบของแบบฝึกการอ่านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 7 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Warm up) ช่วยกระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากทำกิจกรรมอ่านต่อไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 8 กิจกรรมในขั้นการอ่าน (Reading) ทำให้ข้าพเจ้าอ่านอย่างมีจุดประสงค์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79

3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นในด้านประโยชน์ของแบบฝึกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 11 แบบฝึกนี้เป็นแนวทางสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและ ผู้สนใจในการทำแบบฝึกต่อไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อที่ 12 กิจกรรมเพิ่มเติม (Extensive Reading) เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกการอ่าน ตามหลักสูตรท้องถิ่นจากเอกสารจริงสรุปว่าความคิดเห็นของนักเรียนมีค่าระดับเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.69 - 4.04 จึงแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกการอ่านโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับความคิดเห็นที่ดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

การอภิปรายผล

1. ผลจากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษจากเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ คือ 75 / 75 พบว่าแบบฝึกหัดการอ่านที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.22 / 83 อยู่ในระดับดีมาก ภาพรวม นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้เป็น ไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจากเอกสารจริง ซึ่งเป็นสื่อการสอนที่เป็นจริงที่ใกล้ตัวผู้เรียน “เนื่องจากเนื้อหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงของชุมชนที่ผู้เรียนมีความรู้และความภาคภูมิใจอยู่แล้ว” ซึ่งสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน และสอดคล้องตรงกับความต้องการ ความสนใจและวัยของผู้เรียนซึ่งเป็นแรงจูงใจในเชิงบวก นอกจากนี้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในบทอ่านเชื่อมโยงแนวความคิดที่นักเรียนอ่าน สอดคล้องกับรายงานการประเมินผล

หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 (กรมวิชาการ 2543 : 13) และอาเฮลลัล (Ahellal 1990 : 37) ประกอบกับกิจกรรมในชั้นบทพจน ช่วยนักเรียนได้เรียนรู้เทคนิควิธีการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายมาแล้วตามแนวความคิดของวิสาข์ จิตวิตร (2528 : 41-42) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านมากขึ้น โดยเฉพาะบทอ่านที่นำมา มีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยอยู่แล้ว จึงเป็นเรื่องง่ายที่ให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับชาเวลสันและสเตอร์น (Shavelson and Stern 1981) ริชาร์ดส์ แพลท์ทท์และเวเบอร์ (Richards, Platt and Weber 1986 : 289) ลัดดาเจริญศิลป์พานิช (2537: 17) เซาวลี นาคสุขศรี (2535:7) วิสาข์ จิตวิตร (2543 : 20-29) นฤมล พงศโรจน์ (2547) และมาริษา หริราบไพรี (2548) ที่กล่าวว่านักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับทักษะการอ่านและคำศัพท์มาบ้างแล้ว ประกอบกับการที่นักเรียนคุ้นเคยกับเนื้อหาบทเรียนในภาษาแม่อยู่แล้ว จึงทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติพุทธศักราช 2542 ในมาตราที่ 22 และ 24 พบว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาตนเองได้ การจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นการจัดกระบวนการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ และในมาตราที่ 24 ที่พบว่ากระบวนการเรียนต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างของผู้เรียน มุ่งเน้นการฝึกทักษะการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากเรื่องใกล้ตัว ฝึกปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง มีการผสมผสานความรู้ต่างๆอย่างสมดุล นอกจากนี้ในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นโดยใช้เอกสารจริง ผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักการวิเคราะห์ความต้องการ (Needs analysis) โดยการวิเคราะห์ความต้องการด้านข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1989 : 21-23) และเกรบ (Grave 1988 : 12-23) ที่เสนอให้ศึกษาความต้องการของผู้เรียนและครูผู้สอน ดังนั้นแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีเนื้อหาตรงกับความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของดาว แสงบุญ (2543 : 113) และ มานพ พุ่มจิต (2544 : 89) นอกจากนี้ บทที่ 6 Nang Yai Shadow Puppet Drama เป็นเรื่องที่นักเรียนชอบอ่านกันมาก สอดคล้องกับแนวความคิดของ สาวิตรี วุฒิกะโร (2530 : 39) ณัฐพงษ์ สาวงศ์ (2542 : 37) สิทธิพร สุทธิยา (2546: บทคัดย่อ) สวอฟฟาร์ (Swaffar 1985 : 18) นูแนน (Nunan 1989 : 47-55) อาเฮลลัล (Ahellal 1990 : 39) เดวีส์และคณะ (Davies et al. 1990 : 45-46) ยุค-ชุน ลี (Yuk-Chun Lee 1995 : 326) เสนอว่าการเรียนการสอนภาษาที่หลากหลายให้นักเรียนได้สื่อสารถ้าเป็นไปได้ ควรจัดให้นักเรียนเอาภาษาไปใช้นอกห้องเรียนได้ฝึกภาษาจากชีวิตจริง และส่งเสริมอนุรักษ์

วัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนั้นเอกสารจึงน่าสนใจกว่าตำราเรียนเพราะเนื้อหามีความทันสมัยและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน คือเป็นกุญแจสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 แบบฝึกทักษะการอ่านสร้างขึ้นตามขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร จากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ อาทิเช่น วิสาข์ จัฒวัตร (2543) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 ข : 178) เสาวนีย์ เวโรจนนันท์ (2547) เดวิสและคณะ (Davies et al. 1990 : 45-46) และจอห์นสัน (Johnson 1982) เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยขั้นตอน ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่องตามลำดับ จากกิจกรรมที่ง่าย ๆ ไปหายาก เริ่มตั้งแต่ ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน (Pre-reading) เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนนำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาทำความเข้าใจบทเรียน รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในเรื่องคำศัพท์ และสำนวนภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมขั้นต่อไป ในขั้นการอ่าน (While-reading) นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอย่างเพียงพอจากกิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ฝึกการกรอกข้อมูลลงตาราง การตอบคำถาม การหาข้อมูลจากแผนที่ การฝึกเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนได้ฝึกโครงสร้างภาษาในบริบทที่มีความหมายเพราะเป็นโครงสร้างภาษาที่พบในบทอ่าน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถถ่ายโยงความรู้ไปใช้ในขั้นนำภาษาไปใช้ (Post-reading) เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดแต่ละบทเสร็จสิ้น นักเรียนจึงได้ทำแบบทดสอบท้ายบท เพื่อประเมินสิ่งที่เรียนจบในทันที ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของเกคินี บูธนกิจ (2533) ปณพร สุวรรณไตรย์ (2539 : 98-99) สุวริย์ ยอดฉิม (2536 : 91-92) ศศิวิมล กังลี (2544 : 115-116) จินตอาภา ผลบุญรักษ์ (2544 : 86)

1.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับ(feedback) เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแต่ละบทเสร็จสิ้น ครูจะเฉลยคำตอบของแต่ละกิจกรรมในทันที และได้ตรวจให้คะแนนและเฉลยคำตอบทันทีหลังจากนักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนในแต่ละบทเสร็จ ทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการพัฒนาการเรียนรู้ออกไปให้นักเรียนทำคะแนนแบบทดสอบท้ายบทเรียนได้สูงกว่าคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของโคลและชาน (Cloe and Chan 1994 : 380,222, อ้างถึงใน กันต์คนัย วรจิตติพล 2542 : 86) ที่กล่าวว่า การให้การเสริมแรงทันทีเมื่อนักเรียนทำภาระงานเสร็จเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในระยะเริ่มต้นของการเรียน และข้อมูลย้อนกลับของครูที่เหมาะสมช่วยให้นักเรียนทราบว่าเขาได้เรียนรู้สิ่งใดไปบ้างแล้ว และยังมีสิ่งใดอีกที่เขายังต้องรู้ เพื่อจะทำภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้การ์ดเนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner and Lambert 1972 ,quoted in Brown 1980 :114) บรีนและแคนดลิน (Breen and Candlin 1980)และกิงเพชร ป็องแก้ว (2545) ยังได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาว่า ความสำเร็จในระดับต่างๆของผู้เรียน

ครูผู้สอนภาษาควรตระหนักถึงความสำคัญของแรงจูงใจในการเรียน และแสวงหากิจกรรมการเรียน การสอนต่างๆ ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนอย่างแท้จริงแล้ว (Leu and Kinzer 1995 : 8-13) การเรียนภาษาซึ่งผู้เรียนจะต้องแสวงหาทักษะความรู้ด้วยตนเองนั้น น่าจะลด ปัญหาและอุปสรรคลงไปได้บ้าง ดังนั้นผลของคะแนนที่ทำในแบบทดสอบท้ายบทเรียนจึงทำได้ดี ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับแนวความคิดของอาเฮลลัล (Ahellal 1990 : 37) เดวิสและคณะ (Davies et al. 1990 : 46) และ สาวิตรี วุฒิกะโร (2530 : 30)

1.4 ในการทำแบบฝึกหัดรายบท นักเรียนไม่วิตกกังวลมากนัก เนื่องจากนักเรียนเพิ่ง ได้เรียนเนื้อหาแต่ละบทจบไป และแบบทดสอบรายบทเป็นการวัดความสามารถทางการอ่านในแต่ละ จุดประสงค์ปลายทางของแบบฝึก ซึ่งมีจำนวนข้อสอบบทละ 6 ข้อ ส่วนแบบทดสอบหลังเรียน เป็นการวัดความสามารถทางการอ่านทุกจุดประสงค์ปลายทางที่เรียนมา จึงมีจำนวนข้อสอบหลาย ข้อและต้องใช้เวลาในการทดสอบนานกว่า นักเรียนจึงอาจเกิดความเครียดและความวิตกกังวลว่าจะ ทำแบบทดสอบได้ไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคัทชูเกียน-บ็อกลี (Kutchukian-Boxley 1993 : 4256-A) ที่ได้ทำการศึกษาถึงผลของความวิตกกังวลต่อการเรียนรู้และความสามารถในการทำ แบบทดสอบของนักศึกษาระดับวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า เมื่อวัดความวิตกกังวลของนักศึกษาทันที ก่อนที่จะมีการทำแบบทดสอบ ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำ แบบทดสอบอย่างเป็นเส้นโค้ง กล่าวคือ นักศึกษาที่มีความวิตกกังวลต่ำทำคะแนนในการสอบได้ทั้ง สูงมากและต่ำมาก ส่วนนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลปานกลางและสูงทำคะแนนในการสอบ โดดเดี่ยวกับคะแนนเฉลี่ย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความวิตกกังวลมีผลทางลบต่อความสามารถในการทำ แบบทดสอบ นักเรียนจึงทำคะแนนแบบทดสอบรายบทได้สูงกว่าคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง หลังจากได้รับการฝึกการอ่านสูงกว่าความสามารถในการอ่าน ก่อนได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจากเอกสารจริง มีส่วนช่วยในการ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในรูปแบบกิจกรรม แบบฝึกหัด เนื้อหาและรูปภาพประกอบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากข้อความและเนื้อหาที่นำมาจากเอกสาร จริงมีความแตกต่างจากบทเรียนหรือบทอ่านโดยทั่วไป สร้างความหลากหลาย ทันสมัย ทันต่อ เหตุการณ์ มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและมีขอบเขตความรู้กว้างไกล ทำให้นักเรียนเกิดความ กระตือรือร้น สนใจในการอ่านนักเรียนได้อ่านบทอ่านที่มีเนื้อหาภาษาที่ใช้อยู่จริง เกิดประสบการณ์ ทางภาษาและเกิดการพัฒนากลวิธีในการเรียนรู้ทางการอ่านได้ด้วยตนเอง รายละเอียดของข้อมูล ทางภาษาอังกฤษและจูงใจให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ปณพร สุวรรณไตรย์ (2539 : 98) สุวรีย์ ยอดฉิม (2536 : 97) จินตอาภา ผลบุญรักษ์ (2544 : 85) และสอดคล้องกับแนวความคิดของเดอชองต์ (Dechant 1982 : 5) วิลกิล (Wilgil 1987 : 79) โรบินสัน (Robinson 1991 : 54) เดวีส์และคณะ (Davies et al. 1990 : 46) ยุค-ชุนลี (Yuk-Chun Lee 1995 : 324) นูแนน (Nunan 1995) มาร์ทีเนซ (Martinez 2002) และ โฮโมโลวา (Homolova 2004) ที่ว่า เนื้อหาที่นำมาจากเอกสารจริงนั้นน่าสนใจกว่าตำราเรียน เพราะเนื้อหามีความทันสมัย และเกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาสมรรถวิสัยในการสื่อสาร

2.2 แบบฝึกทักษะการอ่านสร้างชิ้นเพื่อฝึกทักษะการอ่านตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางการสอน อาทิ เช่น วิสาข์ จิตวิตร (2543) สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2535 ข) เดวีส์และคณะ (Davies et al. 1990) ลิตเติลวูด (Littlewood 1981 : 17-18) และรูปแบบบทเรียนของอรุณี วิริยะจิตรา (2532) เป็นแบบฝึกที่มีคุณภาพดีเพราะได้ผ่านขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไข 2 ชั้น คือ ชั้นทดลองรายเดี่ยว และชั้นทดลองกลุ่มเล็ก เพื่อนำไปใช้ในชั้นการทดลองภาคสนาม เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่านที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ สามารถแยกแยะถ่ายโอน รวบรวมและประเมินสิ่งที่อ่านได้ นอกจากนี้ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 83-85) สอดคล้องกับแนวคิดของไรท์ (Wright 2004 : 1-4) แนะนำว่าในแต่ละกิจกรรมยังสอดแทรกการฝึกกลวิธีการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนฝึกการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถนำกลวิธีที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้ในการอ่านเอกสารจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยการอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กลวิธีในการอ่านโดยทั่วไป ได้แก่ การอ่านแบบสำรวจ (Surveying) การอ่านอย่างคร่าวๆ (Skimming) การอ่านเอารายละเอียด (Intensive reading) และการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical reading) เพื่อให้ได้ข้อมูลไปแก้ปัญหาในกิจกรรมต่างๆ ที่มีหลายรูปแบบ โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารได้ เช่นการใช้กลวิธีการอ่านแบบสำรวจโดยการอ่านย่อหน้า นำ จากแผนที่ แผนที่ ภูมิ รูปภาพประกอบหรือตารางต่างๆ เพื่อการคาดคะเนเนื้อหา เป็นต้น นอกจากนี้แบบฝึก ยังประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่สนับสนุนให้นักเรียนได้ติดต่อสื่อสารใกล้เคียงกับการอ่านในสถานการณ์จริง ใช้เอกสารจริง (Authentic Materials) และสถานการณ์ (Situations) ประกอบการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ ภูมิหลังและพื้นฐานของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียนและสนับสนุนให้ศึกษาความรู้นอกชั้นเรียน เช่นอ่านแล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ การระดมพลังสมอง การถ่ายโอนข้อมูลเป็นต้น เอกสารจริงมีความหลากหลายด้านเนื้อหาและคุณสมบัติ ซึ่งช่วยกระตุ้นความสนใจในการอ่านของนักเรียนมากกว่าบทอ่านธรรมดา และเนื่องจากเป็นเอกสาร ที่ไม่ได้คัดแปลภาษา ทำให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับองค์ประกอบด้าน

ภาษาศาสตร์ เช่น discourse และโครงสร้างบทอ่านแต่ละประเภท จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจ และคุ้นเคยกับเอกสารที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักเรียนออกไปสู่โลกภายนอก (บำรุง ไตรรัตน์ 2547 : 56)

2.3 เนื่องจากแบบฝึกการอ่านตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริง ได้สร้างภาระงานให้นักเรียนได้ฝึกการพัฒนาการอ่านโดยใช้กลวิธีที่หลากหลาย และการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นการถ่ายโอนข้อมูลลงสู่ตาราง (Information Gap) หรือแผนภูมิความหมาย (Semantic Map) การเดาความหมายของคำจากข้อความ (Context Clue) ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ นี้สามารถช่วยเพิ่มหรือเสริมพัฒนาการอ่านของนักเรียนและทำให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดประสงค์ แล้วนำเทคนิคต่างๆ ที่ได้จากกิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนมาเสริมความรู้เดิมของนักเรียน ในด้านที่นักเรียนมีความสนใจอยู่เป็นพิเศษ ทำให้นักเรียนสามารถสรุปความเข้าใจในเนื้อหาเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ ถึงแม้จะมีปัญหาทางด้านภาษาบ้างก็ตาม ดังนั้นแบบฝึกการอ่านจากเอกสารจริงจึงเป็นสิ่งที่จูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความพอใจในการเรียนนักเรียนรู้จักเชื่อมโยงเนื้อหาทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในการสอบตามจุดประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศ คือ ธรรมิ เรือนใจมัน (2546) กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย (2546) สาวิตรี ประวัตติ (2545) จินตอาภา ผลบุญยรักษ์ (2544) ศศิวิมล กังลี (2544) อรรณพาลี เทียนเพิ่มพูน (2541) ปณพร สุวรรณไตรย์ (2539) เกศินี บุรณกิจ (2534) อำไพ บุญรักษ์ (2533) และสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศ คือ ชุง (Chung 1994) สวอฟฟาร์ (Swaffar 1985) หว่องและคณะ (Wong et al. 1995) และนูแนน (Nunan 1995) ซึ่งเห็นว่าการใช้ข้อมูลทางภาษาและภาระงานที่สมจริง (Authentic input data and task) ไม่ควรใช้เอกสารการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้เฉพาะในชั้นเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่เสนอให้นำเอกสารจริง (Authentic Materials) มาใช้ในการสร้างเอกสารการสอน อาทิ เช่น อาเฮลลัล (Ahellal 1990) ลองและครูกส์ (Long and Crookes 1991) วิลเลียมส์ (William 1992) ยุก-ชุนลี (Yuk-Chun Lee 1995) และโฮโมโลวา (Homolova 2004) ต่างมีความเห็นร่วมกันว่า เอกสารจริงเป็นแหล่งของข้อมูลที่สำคัญในการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและเป็นการเตรียมผู้การใช้ภาษาในสภาพการดำเนินชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริงอีกด้วย

จากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน ที่เสนอหลักการในการออกแบบเอกสารการสอนมาใช้ในการเรียนการสอน หากครูผู้สอนภาษาต้องการสร้างและพัฒนาเอกสารการสอนขึ้นด้วยตนเอง ควรนำหลักการเหล่านั้นเป็นแนวทางในการตัดสินใจออกแบบเอกสารการสอนของตนให้มีคุณภาพ และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้จนถึงความต้องการของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมาย รูปแบบของภาษา ขอบเขตของเนื้อหาวิชาและอีกปัจจัยหนึ่งที่ต้องคำนึงก็คือ “ความสมจริงของภาษา” และนำข้อมูลทางภาษาที่เป็นเอกสารจริง มาใช้ในการออกแบบเอกสาร

การสอน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาที่มีความสมจริงในบริบทของสถานการณ์ และเนื้อหาที่สมจริง

2.4 แบบฝึกหัดทักษะการอ่านนี้ สร้างขึ้นอย่างสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา การเรียนรู้ (Learning Psychology) กล่าวคือ ในการสร้างแบบฝึกผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการต่างๆ เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนการสอนและการสร้างแบบฝึก ดังนี้

2.4.1 การได้ลงมือปฏิบัติจริง (Learning by doing) กิจกรรมในแบบฝึกเปิด โอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะอย่างเพียงพอ โดยจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างเป็น ธรรมชาติในบริบทที่มีความหมาย เช่นในบทที่ 5 (The Important person) และบทที่6 (Nang Yai Shadow Puppet Drama) นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกของตนโดย การเขียน เช่น ผลสะท้อนกลับ (Feedback) ท้ายบทเรียน

2.4.2 การให้รู้ผลการปฏิบัติ (Law of effect) ถ้าผลที่ได้รับจากการปฏิบัติ เป็นที่พึงพอใจ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมนั้นต่อไป แบบฝึกจึงจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนได้คิด และใช้ความพยายามของตนเพื่อสื่อความหมายที่ตนต้องการ โดยมีผู้สอนคอย แนะนำช่วยเหลือและให้กำลังใจ การช่วยให้ผู้เรียนรู้ข้อบกพร่องและแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางบวกในการใช้ภาษา (แรมสมร อยู่สถาพร 2534 : 10-11) เนื่องจาก ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาทำให้ผู้เรียนสนุกสนานกับการเรียนที่ท้าทาย เนื่องจากประสบ ความสำเร็จในการใช้ภาษาทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนที่ท้าทายและได้รับประสบการณ์ ภาษาที่แม่นยำจะเห็นได้ว่าหลักการทางจิตวิทยาการเรียนรู เป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่ทำให้แบบฝึก มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่าน และส่งผลให้นักเรียนนำคะแนนการสอบหลังเรียนด้วย แบบฝึกได้สูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านจัดกิจกรรม และด้านคุณประโยชน์ที่ได้รับ โดยภาพรวม นักเรียนมีความคิดเห็นทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมและแบบฝึกการอ่านทั้ง 10 บทเรียน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรม และแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ ในระดับความคิดเห็นที่ดีมาก โดยมีค่าระดับความคิดเห็นค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.30 - 4.33 ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจาก แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยเอกสารจริง มี ลักษณะเนื้อหาแตกต่างจากหนังสือเรียนที่ใช้ในโรงเรียน ที่อาจมีเนื้อหาใกล้เคียงกว่าที่นักเรียน จะเข้าใจได้อย่างชัดเจน เช่นมีเนื้อหา คำศัพท์ยากเกินไป ไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 215, อ้างถึงใน สุรางค์ ประเทศ 2540 : 64) ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง หรือนำไปใช้ได้น้อย ในขณะที่แบบฝึกการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเนื้อหาเป็นไปตามความ

ต้องการของนักเรียน และมีกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกภาษาในสถานการณ์ที่เป็นจริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียน เมื่อพิจารณาค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย พบว่า นักเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยสูงกว่าบทอื่น ๆ คือ บทที่ 6 Nang Yai Shadow Puppet Drama ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.99 บทที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ บทที่ 9 Local Products ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนไม่คุ้นเคยกับรูปแบบกิจกรรมของบทนี้ และจากการศึกษาแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนต่อแบบฝึกการอ่านในด้านเนื้อหา การจัดกิจกรรม และประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 13 ข้อ สรุปได้ดังต่อไปนี้พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ดี มีค่าระดับเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.69 - 4.04 และข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยรวมสูงสุด คือ ข้อที่ 1 แบบฝึกการอ่านนี้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ข้อที่ 11 แบบฝึกนี้ เป็นแนวทางสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้สนใจในการทำแบบฝึกต่อไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และข้อที่ 13 ข้าพเจ้าคิดว่าแบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการค้นคว้าและฝึกอ่านด้วยตนเอง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 แสดงให้เห็นว่าที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับดีมาก อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

3.1 แบบฝึกการอ่านที่สร้างขึ้นจากเอกสารจริงสอดคล้องกับแนวคิดของวิลกิล (Wilgil 1987) นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์ (2535 : 46-54) และจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกการอ่านมีเนื้อหาที่น่าสนใจ กล่าวโดยสรุป การใช้เอกสารจริง (Authentic materials) ในการสร้างบทเรียน จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ได้แก่บทที่ 4 Damnoensaduak Floating Market และบทที่ 8 The Sirikit Plantation Ratchaburi อันเป็นผลดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เนื่องจากมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจและสร้างความเพลิดเพลินใจได้เป็นอย่างดีให้กับนักเรียน นักเรียนสามารถทำคะแนนวัดตามจุดประสงค์ในบทที่ 6 Nang Yai Shadow Puppet Drama ค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.70 เนื้อหาของบทเรียนเป็นเรื่องเกี่ยวกับหนังใหญ่ สมบัติทางวัฒนธรรมไทยซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นการแสดงชั้นสูง นักเรียนสนใจเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง และต้องการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นจังหวัดราชบุรี ซึ่งสอดคล้องกับสวอฟฟาร์ (Swaffar 1987 : 7) และโฮโมโลวา (Homolova 2004) เสนอว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงควรเสนอเนื้อหาตลอดจนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริง ภายใต้สถานการณ์จริงเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้น กล่าวคือหลังจากได้ทำแบบฝึกหัดบทนี้แล้ว นักเรียนสามารถนำรูปแบบกิจกรรม เนื้อหาและสื่อไปประยุกต์ใช้สำหรับทักษะการอ่านในชีวิตประจำวัน สื่อต่างๆที่ใช้ประกอบแบบฝึกมีความชัดเจน

น่าสนใจ เหมาะสมกับระดับความสามารถ และสื่อมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของแบบฝึก นอกจากนี้งานวิจัยภายในประเทศ คือ เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์ (2548) ตรีณี เรือนใจมัน (2546) กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย (2546) สาวิตรี ประวัติ (2545) อารีย์ วาสน์อำนาจ (2545) ปณพร สุวรรณไตรย์ (2539 : 98-102) และ สุวรีย์ ยอดฉิม (2536 : 97)

3.2 เนื้อหาที่นำมาสร้าง เป็นแบบฝึกการอ่านเป็นเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นของผู้เรียนโดยตรงใกล้ตัวนักเรียนเอง ผู้เรียน นอกจากนี้ เนื้อหาในเรื่องไม่ยาวจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับโอลสันและคณะ (Olson et al. 1989 : 708) ส่วน บทที่ 3 และบทที่ 6 นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตชาวบ้านและศิลปวัฒนธรรมในจังหวัดราชบุรีซึ่งเป็นจังหวัดที่นักเรียนอาศัยอยู่ นักเรียนจะมีความคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์เดิม (Schema) อยู่แล้ว นักเรียนสนใจบทที่ 7 Fruits in Ratchaburi เพราะเป็นเรื่องที่ตนรู้มาแล้วอ่านเข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศ คือ นูแนน (Nunan 1995 : 43-51) บรูมฟิท (Brumfit 1981) และงานวิจัยภายในประเทศคือ สาวิตรี วุฒิกะโร (2530 : 39) เขวรัตน์ การพานิชและคณะ (2542) จิตภา จันทานันท์ (2541 : 52-59) ที่ว่าความคุ้นเคยในเนื้อหาทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความในเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าความไม่คุ้นเคย นอกจากนี้แบบฝึกยังมีส่วนช่วยในการปลูกฝังด้านจิตสำนึกในเรื่องคุณค่าของวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของทาวาเรสและคาวอลคานติ (Tavares and Cavalcanti 1996 : 18-22) และฟินอคชีโยโร (Finocchiaro 1983 : 77) ที่ว่าควรสอนภาษาต่างประเทศ โดยเน้นกิจกรรมด้านวัฒนธรรมแก่ผู้เรียน เพื่อให้เข้าใจสภาพสังคมของตนเอง นอกจากนี้ผู้เรียนให้ความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับว่า แบบฝึกการอ่านบทนี้มีประโยชน์ในการค้นคว้าเพิ่มเติมและฝึกอ่านด้วยตนเอง

3.3 รูปแบบกิจกรรมในแต่ละแบบฝึกมีความหลากหลาย อาทิ เช่น ตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ตอบคำถามถูกผิด จับคู่ เติมคำ เขียนตอบคำถาม ถ่ายโอนข้อมูลสู่ตาราง รวมไปถึงการเดาความหมายจากบริบท ซึ่งลักษณะกิจกรรมมีทั้งให้นักเรียนทำงานเดี่ยว จับคู่ และทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็ก กิจกรรมการเรียนการสอนเหล่านี้ไม่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายเป็นการเปิดโอกาสได้ช่วยเหลือให้นักเรียนที่เรียนอ่อน ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความรู้สึกที่ไม่ถูกทอดทิ้งนักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายหรือพะวงในเรื่องเวลาในการเรียนแต่ละครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมในแบบฝึกมีลักษณะตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมในบทต่อไป สำหรับข้อที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยรวมน้อยกว่าข้ออื่นๆ จากทั้งหมด 13 ข้อจากแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียน คือข้อที่ 5 เนื้อหาที่ได้อ่านในบทเรียนนี้ไม่ยากเกินไป (ตารางที่ 11) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเนื้อหาจากเอกสารจริงและแบบฝึกในบทเรียนแต่ละบท คำศัพท์ค่อนข้างยาก เช่น บทที่ 2 Historic

Background of Ratchaburi อย่างไรก็ตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ยังแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมและแบบฝึกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

สรุปได้ว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นด้านประโยชน์และคุณค่าที่ได้รับจากการเรียนด้วยแบบฝึกอยู่ในระดับดี เนื่องจากนำเนื้อหาตามหลักสูตรท้องถิ่นราชบุรีที่มีความหลากหลายจากเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพร สุทธิยา (2546: บทคัดย่อ) ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ในท้องถิ่น และขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นบ้าน และการที่นักเรียนได้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและสิ่งที่คุ้นเคยทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนาน ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนดีขึ้นและเกิดความจำได้ดี (ประสาธ อิศรปริดา 2533 : 213-214) กัวเรียนโตและมาร์เลย์ (Guariento and Marley 2001 : 347) และสเปลเลอร์ (Spelleri 2002 : 11) และสมรรถวิสัยในการอ่านเพื่อที่จะนำไปใช้ในการอ่านจริง ใช้ในชีวิตประจำวันหรือนำข้อความที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ กอนซาเลซ (Gonzalez :1991) อรุณี วิริยะจิตรา (2533) และ พิทยา คำตาเทพ (2542) ที่กล่าวสรุปได้ว่า บทเรียนการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายในการสื่อสารจะทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ในการอ่าน และเกิดแรงจูงใจในการอ่าน จากรายงานการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 พบว่าถ้าครูสามารถทำแบบฝึกได้เองจะช่วยให้การฝึกทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ผลมากขึ้นนักเรียนสนใจมากขึ้น (กรมวิชาการ 2543 : 13) ซึ่งแตกต่างจากการเรียนโดยใช้แบบเรียนโดยสิ้นเชิง ปัจจัยเหล่านี้ มีส่วนช่วยให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ปัญหาที่พบในการวิจัย

ปัญหาที่พบในการวิจัยมีดังนี้

1. การเลือกสื่อเนื่องจากต้องเลือกสื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์และคำนึงถึงความยากง่ายของภาษา อีกทั้งให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สวอฟฟาร์ เจเนท (1985 : 24) กล่าวว่าเอกสารจริงมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อผ่านข่าวสารข้อมูลไปยังผู้อ่าน และไม่มีระดับความยากง่ายของภาษาแน่นอน ดังนั้นผู้วิจัยต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาเลือกและรวบรวมเอกสาร ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ช่วงเวลาทดสอบวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียน ควรเป็นช่วงเช้ามากกว่าช่วงบ่ายเพราะนักเรียนอาจเกิดการเหนื่อยล้าจากการเรียน
3. คำศัพท์ในบทเรียนที่มาจากเอกสารจริง คำศัพท์บางคำในบทเรียนเป็นคำศัพท์ที่ยากและไม่เคยเรียนมาก่อน ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในช่วงแรก ๆ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอน

1. จากการทดลองพบว่า เอกสารจริงช่วยให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงควรพิจารณาเลือกสื่อที่เป็นเอกสารจริงไปใช้ในการเรียนการสอน อาจใช้ควบคู่ไปกับหนังสือเรียน หรือให้นักเรียนมีส่วนช่วยในการคัดเลือกเนื้อหาจากเอกสารจริง แล้วนำมาสร้างเป็นภาระงานในการเรียน เพื่อส่งเสริมให้การสอนอ่านมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของโฮโมโลวา (Homolova 2004) เอกสารจริงเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญยิ่งของ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นสื่อที่ใช้จริงในชีวิต และเป็นสื่อที่นักเรียนจะพบเห็นในชีวิตนอกชั้นเรียน ครูผู้สอนสามารถเลือกสื่อการสอน บทอ่านที่เป็นเอกสารจริง (Authentic Materials) ตั้งแต่เริ่มเรียน เอกสารจริงที่ไม่ได้มีการดัดแปลงทำให้ง่ายขึ้นจะช่วยให้ นักเรียนได้ปรับระดับภาษาของตนเองให้เหมาะกับระดับความยากของภาระงาน ครูอาจใช้บทอ่านเดียวกันในหลายๆ โอกาส และในหลายวัตถุประสงค์ การที่นักเรียนต้องกลับมาอ่านบทอ่านเดิมด้วย จุดประสงค์อันใหม่ จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจบทอ่านมากขึ้น ตลอดจนมีความมั่นใจในการอ่านเอกสารจริง (บำรุง ไตรรัตน์ 2547 : 55) นอกเหนือจากที่ผู้วิจัยกำหนดไว้เพื่อให้น่าสนใจและทันสมัยอยู่เสมอ ครูผู้สอนสามารถปรับกิจกรรมการเรียนการสอนบางกิจกรรมเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน

1.1 ในการสร้างแบบฝึกหรือสื่อการเรียนการสอนนั้น จำเป็นต้องระดมกำลังความคิดและใช้ระยะเวลาในการผลิตสื่อการสอน ดังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือกันโดยครูอาจทำงานเป็นกลุ่ม หรือเป็นหมวดวิชา อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการผลิตสื่อโดยกระบวนการกลุ่มด้วย

1.2 ในการคัดเลือกเอกสารจริงนั้น ควรคำนึงถึงความยากง่ายของภาษาให้สอดคล้องกับวัยและความสนใจของผู้เรียน ประกอบด้วย ควรส่งเสริมการอ่านโดยการจัดหาสื่อที่เป็นเอกสารจริง ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ โฆษณา นิตยสาร การ์ตูน เอกสารการท่องเที่ยว ฯลฯ การให้นักเรียนได้มีโอกาสอ่านสื่อประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยให้นักเรียนเป็นนักอ่านที่มีวิจารณญาณที่ดี ก่อนนำแบบฝึกไปใช้ ครูผู้สอนควรสร้างคู่มือการสอนพร้อมเฉลยด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ จากผลการวิจัยพบว่าสื่อเอกสารจริง ที่นำมาใช้เป็นเนื้อหาในการฝึกทักษะการอ่านนั้น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพบริบทและความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ สมแสน (2535: 136) วีรนุช ปิณฑวณิช (2543 : 19) อิทธิเดช น้อยไม้ (2545 : 52) และ อุดม เขยกิจวงศ์ (2545 :

1-31) โดยอาจนำสื่อที่มีอยู่ในชุมชนหรือที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ มาใช้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านแทน

2. ควรร่วมวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการวิชาต่างๆ เช่น วิชา คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ฯลฯ สอดคล้องกับแนวคิดของ ไชเบอร์สไตน์ (Siberstein 1994:111) โดยการพิจารณาจากสาระการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกัน เพื่อให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างมีความหมายเนื่องจากเนื้อหาวิชาต่างๆ ช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกันทำให้บทเรียน น่าสนใจ ทำให้นักเรียนความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น เช่นเมื่อสอนการอ่านตารางและกราฟในวิชา ภาษาอังกฤษไปแล้ว อาจไม่ต้องสอนในเรื่องที่ซ้ำกันในวิชาคณิตศาสตร์อีก เป็นต้น ควรพัฒนา ทักษะการเขียนควบคู่กับทักษะอ่าน เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 85) ให้แนวคิดว่า “การอ่าน ทักษะการอ่านเป็นทักษะหนึ่ง ที่มีความสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาและเป็นทักษะที่จะช่วย ให้การเขียนเกิดขึ้นตามมาได้ภายหลัง ดังนั้นจึงควรพัฒนาทักษะการอ่านก่อนการเขียนและควรทำ อย่างต่อเนื่อง” จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นการสอนอ่านและ เขียนจึงควรดำเนินไปด้วยกัน โดยครูสอนวิธีการอ่านเพื่อให้นักเรียนดึงข้อมูลหรือสาระของเรื่องไป เป็นข้อมูลในการเขียน ทั้งนี้ครูควรสอนหลักการเขียนที่ถูกต้องให้แก่นักเรียนด้วย เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถในการบูรณาการองค์ประกอบทางภาษาหลายรูปแบบ เช่น ลีลาภาษา ไวยากรณ์ โครงสร้างและกลไกในการเขียน เพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

2.1 ควรให้ความสำคัญการเรียนภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่นให้ชัดเจน โดยวางแผนการเรียนให้ชัดเจนทั้งด้านการจัดการสอนและการประเมินผล ให้มีภาษาอังกฤษเนื้อหาเกี่ยวกับ ท้องถิ่นมีน้ำหนักต่อเนื้อหาแกนกลางของสถานศึกษาทั่วประเทศ ที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 30:70 หลักสูตรการเรียนรู้จะต้องทำให้เกิดความชัดเจนและทำความเข้าใจให้ตรงกันในการจัดเวลาสอนและประเมินผล ตลอดจนการกำหนดสื่อการเรียนเอกสาร ประกอบการเรียนที่เหมาะสม จตุรงค์ ฉายแสง (2548 : 27) ให้แนวคิดว่าการจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้มีโอกาสศึกษาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น หอสมุด ศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่น หรือ สถานประกอบการ ทั้งที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้นักเรียนรู้จัก การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เอกสารจริงกับนักเรียนที่มีระดับ ความสามารถต่างกัน เพื่อศึกษาว่าเอกสารจริงจะใช้ได้ผลดีกับนักเรียนที่มีความสามารถระดับใด มากที่สุด และ ควรนำเอกสาร ข้อมูล หรือสื่อในท้องถิ่นที่ใกล้ตัวนักเรียนมาใช้หรือปรับปรุงในการ

จัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมเสริมให้กับนักเรียน เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน อีกทั้งเพื่อประสบการณ์ด้านคำศัพท์และประสบการณ์ในชีวิตจริง

2. ควรมีการเปรียบเทียบระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการนำเอกสารจริงมาจัดเป็นศูนย์การเรียนรู้และให้นักเรียนกลุ่มทดลองเข้าไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนในชั้นเรียนตามปกติ เพื่อดูว่าความสามารถทางการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่

3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบเนื้อหาจากเอกสารจริงที่นักเรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหาที่นักเรียนไม่คุ้นเคย เพื่อศึกษาว่าความสามารถทางการอ่านต่างกันหรือไม่ และควรมีการทดลองเปรียบเทียบระหว่างบทอ่านจากเอกสารจริง กับบทอ่านที่ปรับปรุงภาษาให้เหมาะสมกับระดับชั้น จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบเพื่อศึกษาว่า บทอ่านชนิดไหนทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดี และส่งผลกระทบต่อผลการอ่านได้ดีกว่ากัน

4. ควรมีการวิจัยการสร้างแบบฝึกทักษะการฟัง การพูด และการเขียนด้วย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมบรรยากาศทางการเรียนและพัฒนาความสามารถทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อให้ นักเรียน ได้มีโอกาสถ่ายโอนความรู้จากสิ่งที่เรียนในชั้นเรียน ไปสู่เนื้อหานอกชั้นเรียน และมีเวลาเพียงพอในการศึกษาเพิ่มเติม การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรบูรณาการกับวิชาอื่นๆ เช่น วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา คหกรรม โดยการจัดการเรียนในลักษณะโครงการ ผู้สอนร่วมวางแผนในการให้การบ้านเพิ่มเติมในช่วงการฝึกเพิ่มเติม เช่น ค้นคว้าสถานที่สำคัญ กิจกรรมการท่องเที่ยวตลาดน้ำดำเนินสะดวกหลังจากได้อ่านบทอ่านภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้อง การทำโครงการควรส่งเสริมให้ครบวงจร ถึงการจัดนิทรรศการเผยแพร่สิ่งที่ค้นคว้าและศึกษามาเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของสาระเนื้อหาท้องถิ่นต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กับวิชาอื่นๆ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาเวลาเรียนและสภาพความเป็นจริงของท้องถิ่นนั้น

5. ควรมีการสนับสนุนให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อซอฟต์แวร์ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ e-Learning (Electronics Learning), คอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI (Computer Assisted Information), Module บทเรียนแบบโมดูล , Self Access Learning ศูนย์การเรียนรู้ ให้ครอบคลุมสาระและมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ